

Zabřešči pacholci
na tom druhem konci,
šenkyrečka svědči,
že chodzicě v noci.

Šenkyrečko mila,
jak to nědovedzěš,
jak to nědovedzěš,
utopena budzěš.

Škoda je mladzěže,
že sem povědzěla!
Dyž sem mlada byla,
tež sem tak dzělala.

Šenkyrečko mila,
kaj si nas vidzěla?
Věera u suseda
plna siň vas byla.

Což bych nědovedla,
dyž sem to vidzěla,
věera u suseda
plna siň vas byla.

Jak to povědzěla,
k Dunaju běžela,
k Dunaju běžela,
utopic se chcěla.

564. ZPOMENUTÍ

1052.

Za-jel mi-lý za mo-ře, za-jel mi-lý za mo-ře, pomož mu, mo-cný Bo-že.

[: Zajel milý za moře, :]
pomož mu, mocný Bože.

Dybych měla poslička,
dost malého ptáčička,

psaníčko bych napsala
a milému poslala.

565. TOUHA PRO ZTRÁTU MLADOSTI

1053.

Zp. I. 69. Ž. P. p. 231

Za-hu-ča-ly ho-ry, za-hu-ča-ly le-sy, kam ste sa po-dě-ly,

mo-je mla-dé ča-sy, mo-je mla-dé ča-sy.

Zahučaly hory,
zahučaly lesy,
kam ste sa poděly,
[: moje mladé časy! :]

Moje mladé časy
neužily krásy,
moje mladé leta
neužily světa.

Mladost, moja mladost,
vyšlas mi na márnost,

vyšlas mi na márnost
pro moju nedbalost.

Mladost, moja mladost,
jak sem ta strávila!
Jak bych byla kameň
do vody vhodila!

Ten kameň ve vodě
přece sa obrátí,
ale moja mladost
nikdá sa nevrátí.

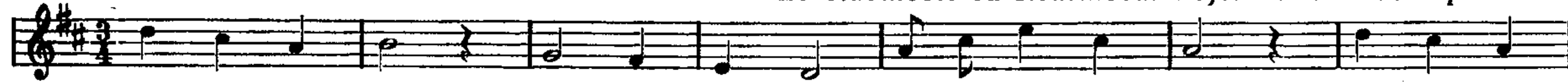
Ach, Bože, můj Bože,
co sa se mnú vodí,
že mia každý člověk
zdaleka uhodí!

Rozlúčils mia, Bože,
se šuhajem švárným,
rozluč už mia taky
s tímto světem márným.

566. MOŽNOST

1054.

Ze Slavíkovíc od Rousínova. Uojc. II. 170. 173. Zp. II. 121

Za-ku-ka-la ze-zu-len-ka se-dňa na bo-ře; za-pla-ka-

la má pa-nen-ka cho-ďa po dvo-ře.